

Bayer Zsolt: Furcsa üdvtörténet (3.)

2015 augusztus 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Eltakarja lelkem és értelmem el?l a félelem, és a visszavonhatatlan, eltörölhetetlen idegenség. Pedig még nem is vagyok öreg. Ötvenkét éves. De ötvenkét év alatt többet változott a világ körülöttem, mint hajdan ötszáz év alatt.

S ha már én nem látom, nem találom az ismer?s, a megszokott, a lakható és szerethet? világomat, vajon mit érezhetnek az öregek?

Furcsa üdvtörténet ez, Istenem…

Nézem Velencémet. Ahol Mihály elkóborolt a sikátorokban, mert egy szamoszi bor ízét kereste, és ennek a kóborlásnak válás lett a vége. Mert Mihály Ulpius Évát szerette, nem Erzsit.

Velencében nincs már ott Mihály, az én Mihályom. Velencében, minden hidacskánál feketék állnak, földre terített ócska ponyva el?tt, az ócska ponyván hamis márkajelzés? táskák, pénztárcák, bizsuk, egyéb szemetek. A turisták kényszeredetten kerülgetik ?ket, félrenéznek, úgy tesznek, mintha nem is látnák.

Egész Európa úgy tesz, mintha nem is látná…

Párizsban ugyanazok a feketék állnak mindenhol. A Sacré Coeur el?tt, a Montmartre-on, a Port de Clignancourt piacán, és ugyanazokon a ponyvákon árulják ugyanazt. Egyre agresszívebben árulják, és egyre jobban meg vannak sértve, hogy senki nem akar vásárolni t?lük. Személyes sértésnek veszik a félrenézést. És némely kerületben pedig már nem lakik más, csak Mathieu Kassovitz Gy?lölete. És némely Párizs környéki kisváros polgármestere nyílt levelet ír a francia hadseregnek, hogy vonuljanak be hozzájuk, és védjék meg ?ket az araboktól, mert nem bírják tovább. És a hadsereg nem vonul be. Mert ha bevonulna, a bevonulás nem lenne elég liberális és nem lenne elég korrekt.

Londonban az éjszakai ügyeletben egy magyar orvos is dolgozik. A Laci barátom, Szegedr?l. Telefonon gyógyít. Igen. Betelefonál a kedves beteg, elmondja, mi a baja, az ügyeletes doktor bácsi pedig telefonon elmondja neki, hogy mit kell csinálnia, mit kell bevennie, milyen pozitúrában várja meg a halált, ha súlyos az eset. Szeretik Londonban az én Laci barátomat az angol páciensek. Mert értik, amit mond. Például ezért. Mert a „pakikat” nem értik. És a „pakikkal” amúgy is tele van minden londoni brit alattvalónak a töke, de nem meri mondani. Mert az sem lenne korrekt. Hát félrenéznek ?k is. Inkább. S néha bemondják a hírekben, hogy London egyes kerületeiben iszlám fiatalok jár?röznek éjszakánként, és megbüntetik azokat, akik megsértik viselkedésükkel, öltözködésükkel az iszlám el?írásait.

És senki sem veri agyon a jár?röz? iszlám fiatalokat, senki sem utasítja ki ?ket az országból örökre és azonnal, inkább mindenki félrenéz. Valahol Franciaországban pedig éppen most vert meg három iszlám n? egy francia lányt, mert az bikiniben napozott. „Öltözz fel!” – üvöltötték neki, és agyba-f?be verték. A francia rend?rség pedig sietett leszögezni, hogy az esetnek nincs vallási színezete. Hát persze, hogy nincsen. Vallási színezete csak annak van, csak annak lehet, ha keresztények véletlenül pofán vágnak egy muszlimot.

De ez lassan már egyáltalán nem fordul el?. Csak muszlimok vágnak pofán keresztényeket, muszlimok ölnek meg, kínoznak, égetnek el elevenen, fojtanak vízbe, fejeznek le keresztényeket, és mindenki félrenéz.

Az Iszlám Államot ki kellene irtani. Úgy, ahogy van. Bármivel és bárhogyan. Mustárgázzal, ciánnal, napalmmal, bármivel. De mindenki félrenéz. A törökök is inkább az Iszlám Állam ellen egyedül harcoló kurdokat pusztítják, mert sajnos a törököknek is elment az eszük.

Mindenkinek elment az esze.

Egész Európának elment az esze.

Ma a világon a legveszélyeztetettebb faj a keresztény fehér faj. De ez a létében fenyegetett, önfenntartásra, szaporodásra képtelen, elhülyült, eltunyult, jólétben elkényelmesedett, belterjessé vált, gnóm faj úgy tesz, mintha minden rendben lenne. Vigyorog, vihog, naponta elájul az unalom kínpadján a drogoktól, és botladozik önfeledten az önmegsemmisülés felé.

Settembrini és Hans Castorp még így beszélgetett odafönt, a Varázshegyen:

„– Nos, Voltaire fellázadt a földrengés ellen.

– Mármint… hogyhogy? Fellázadt?

– Felháborodott, igen. Nem fogadta el a kegyetlen fátumot és faktumot, nem volt hajlandó megalázkodni el?tte. A szellem és az értelem nevében tiltakozott a természet eme botrányos csínye ellen, melynek egy virágzó város háromnegyed része és több ezer emberélet esett áldozatul… Csodálkozik? Mosolyog? Nem bánom, csodálkozzék, de ami a mosolygást illeti, a leghatározottabban tiltakozom ellene! Voltaire magatartása csak azt bizonyítja, hogy igazi utóda volt amaz igazi gallusoknak, akik nyílvessz?iket az ég ellen l?tték… Nos, mérnök úr, itt láthatja a szellem és a természet kibékíthetetlen ellentétét: a szellem örök ellensége a természetnek, büszkén és gyanakvón áll vele szemben, fennen kitart ama joga mellett, hogy bírálhassa a természetet és gonosz, értelemellenes hatalmát. Mert a természeté a hatalom, márpedig szolgai lélek az, amely elfogadja a hatalmat és belenyugszik… mármint bels?leg belenyugszik. Itt láthatja ugyancsak azt a humanitást, amely nem kerül ellentmondásba önmagával, nem esik keresztény álszenteskedésbe, ha a testben örök ellenlábasát, a gonosz elvét látja meg. Az ellentmondás, amit látni vél, tulajdonképpen mindig ugyanaz. »Mi kifogása az analízis ellen?« Semmi… Ha az okulást, a felszabadítást, a haladást szolgálja. Minden… Ha a sír förtelmes rothadásszagát hozza magával. Ugyanígy vagyunk a testtel. Tiszteljük és védelmezzük, ha emancipálásáról és szépségér?l van szó, az érzékek szabadságáról, boldogságáról, gyönyörr?l. De vessük meg, ha a nehézség és lomhaság elveként fellépve szembehelyezkedik a világossággal, a fény felé való haladással, és gy?löljük, ha a betegség és a halál elvével szövetkezik, ha sajátos »szelleme« a visszásság, az enyészet, a kéj és a gyalázat szellemével esik egybe.”

Ó, az európai szellem lázadása a természet ellen, nem is olyan régr?l, 1924-b?l. Csak kilencvenegy év telt el, és a természet elleni lázadásból lám mi lett. Ma a test lázad csupán. Ha férfinek született, n? akar lenni. Ha n?nek, akkor férfi. S tagadja azt is, hogy a természet tudja csak eldönteni, miképpen lehet két emberi lénynek gyermeke. Ma már az európai „szellem” ez ellen is lázad, s a n?b?l lett férfiak, a férfiból lett n?k, két férfi és két n? is akar gyermeket.

Az európai „szellem” ma fennen hangoztatja, hogy ez „alapjog”, amely együtt született az emberrel.

Íme hát, Madách örök igazsága: A legcsodálatosabb, legnagyszer?bb eszméb?l és ideológiából is rettenet lesz és borzalom, ha az ember elég ideig bíbel?dik vele.

Így lett Európából az, ami.

Huszonegy esztendeje, Tarantino kultuszfilmjében, a Ponyvaregényben Vincent Vega még össze tudta foglalni Európa „másságát” Amerikához képest:

„Jules Winnfield: Oké, na és milyenek ott a hasisbárok?

Vincent Vega: Mire vagy kíváncsi?

Jules Winnfield: Ott legális a hasis, nem?

Vincent Vega: Az, legális, de nem száz százalékig. Nem mehetsz be csak úgy egy étterembe, sodorni egy jointot és pöfékelni. Csak otthon szívhatsz szabadon, meg egy pár kijelölt helyen.

Jules Winnfield: Ezek a hasisbárok?

Vincent Vega: Ja, a helyzet az érted, hogy legális vásárolni, legális birtokolni, és ha valakinek ilyen hasisbárja van, legális árusítani. Legális magadnál tartani is… de ez nem érdekes, mert, na és ezt kapd ki: ha Amszterdamban megállít egy rend?r, nincs joga megmotozni. Az amszterdami rend?röknek nincs joguk hozzá.

Jules Winnfield: Apám, oda én is elmennék! Mi kell még? Elmegyek, baszd meg!

Vincent Vega: Tudod öreg, kurvára élveznéd! És tudod mi az érdekes Európában?

Jules Winnfield: Mi?

Vincent Vega: A kis különbségek. Ugyanaz a szar van ott is, mint itt, de azért valahogy egy kicsit más.

Jules Winnfield: Például?

Vincent Vega: Például Amszterdamban bemész egy moziba és kérsz egy sört. És nem egy papírpohárban basszák oda, hanem üvegpohárban! Párizsban pedig a McDonaldsban is kapni sört! Na és tudod, hogy hívják a Sajtos negyedfontost Párizsban?

Jules Winnfield: Nem Sajtos negyedfontosnak hívják?

Vincent Vega: Nem, mert ott nem fontban mérnek. Fingjuk sincs arról, hogy mi az a negyed font.

Jules Winnfield: Na és hogy hívják?

Vincent Vega: Úgy hívják: Royal sajttal!

Jules Winnfield: Royal sajttal?!

Vincent Vega: Aha.

Jules Winnfield: És hogy hívják a Big Macet?

Vincent Vega: A Big Mac az Big Mac, csak náluk Le Big Mac!

Jules Winnfield: Le Big Mac! És hogy hívják a Whoppert?

Vincent Vega: Azt nem tudom, Burger Kingben nem voltam. Tudod, Hollandiában mit tesznek a krumplira ketchup helyett?

Jules Winnfield: Mit?

Vincent Vega: Majonézt!

Jules Winnfield: Na ne bassz!

Vincent Vega: A saját szememmel láttam, hogy tocsog abban a trutymóban!”

Lám, húsz év elég volt hozzá, hogy ezt a másságunkat is elveszítsük.

Határainkon pedig rajzik a kérlelhetetlen idegenség.

Thomas Mann pedig üzen: „Az általánosan kötelez? mértéket meghaladó rendkívüli teljesítményre hajlandónak lenni olyan korban, amely a »minek?« kérdésre nem tud kielégít? választ adni: ehhez vagy olyan fokú erkölcsi önállóság és közvetlenség kell, amely ritkán fordul el?, és már h?siesnek mondható – vagy pedig robosztus életer?.” Európának ma már egyik sincs. Különösen életer? nincs. Nemhogy robosztus, de semmilyen.

Úgyhogy marad a Ponyvaregény két gengszterének mély és megcáfolhatatlan igazsága:

„Jules Winnfield: Puskát kellett volna hoznunk ehhez a melóhoz.

Vincent Vega: Hányan vannak fenn?

Jules Winnfield: Hárman vagy négyen.

Vincent Vega: Az emberünkkel együtt?

Jules Winnfield: Nem biztos.

Vincent Vega: Szóval lehet, hogy öten is vannak odafenn?

Jules Winnfield: Nincs kizárva.

Vincent Vega: Ááá, puska kellett volna, baszd meg!”

Különösen, ha bele merünk egyáltalán gondolni, hogy itt és most nem öten vannak „odafenn” és „odalenn”.

Hanem milliók. Baszd meg…

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló